

Meester Frank hangt aan de bank

'Ik heb een idee,' zegt meester Frank.
Hij neemt een nieuwe ballon.
Hij blaast hem op.
Dan knoopt hij hem dicht.
Hij tekent er weer een gezicht op.
'Dag Lena,' zegt de ballon.
'Ik ben meester Frank.
Vanaf nu zit ik dicht bij jou.
Ik help je om je vinger op te steken.
Als je dat niet doet, ontplof ik.
En dat wil ik liever niet.
Niet nog eens.
Doe dus je best.'

De ballon zit vast aan de stoel van Lena.
Lena vindt het raar.
Maar ze wil haar best doen.
Voor meester Frank.
Ward zit naast haar.
Hij kijkt met grote ogen naar de ballon.
'Oei,' mompelt hij.
'Meester Frank is nu vlakbij.'
Plots knijpt Lena haar neus dicht.
Meteen kijkt ze naar Ward.
'Je liet een windje!' fluistert ze boos.
'Yep!' zegt Ward.
En hij wijst naar de ballon.
'Dat is van de schrik voor hem!'

‘Was het leuk in de klas?’ vraagt ma.
‘We speelden poppenkast,’ lacht Lena.
‘Voor als oma en opa komen.’
‘Wauw,’ gniffelt ma.
‘Met ballonnen,’ gaat Lena verder.
‘Hoe doe je dat?’ vraagt ma.
‘We tekenden er een gezicht op,’ legt Lena uit.
‘Mon tekende juf Mien en ...’
Ma lacht.
‘En doet er ook een meester Frank mee?’
Lena wordt heel ernstig.
‘Nee,’ zegt ze dan.
‘Er is wel een ballon van meester Frank.
Maar die hangt aan mijn bank.’

